

Література

1. Цимбал Г.П. Взаємодія як умова забезпечення виявлення і розслідування податкових злочинів: автореф. дис... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / Г.П. Цимбал. – К., 2005. – 19 с.
2. Федчак І.А. Організаційно-тактичні основи оперативного обслуговування об'єктів (галузей) економіки підрозділами ДСБЕЗ МВС України: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.09 / Ігор Андрійович Федчак. – К., 2009. – 267 с.
3. Погорецький М. А. Проблеми використання матеріалів ОРД в кримінальному процесі: [монографія] / М.А. Погорецький. – К.: Вид-во НАСБ України, 2004. – 336 с.
4. Философский энциклопедический словарь / [гл. редакция: Л.Ф. Ильичев, П.Н. Федосеев, С.М. Ковалев, В.Г. Панов]. – М.: Советская энциклопедия, 1983. – 840 с.
5. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: [підручник] / В.М. Плішкін. – К.: НАВСУ, 1999. – 700 с.
6. Шепітько В.Ю. Криміналістика. Енциклопедичний словник (українсько-російський і російсько-український) / [за ред. В.Я.Тація]. – Х.: Право, 2001. – 560 с.
7. Кругликов А.П. Начало предварительного следствия органом дознания как форма его взаимодействия со следователем / А. Кругликов // Уголовное право. – 2005. – № 2. – С. 86-88.
8. Мироненко С.Ю. Суть і зміст оперативно-розшукового забезпечення розслідування вбивств скоєних за наймом, що пов'язані з економічною діяльністю / С.Ю. Мироненко // Шляхи розвитку оперативно-розшукової діяльності в сучасних умовах: [матеріали науково-практичної конференції] (Харків, 24 жовтня 2008 р.). – Х.: Вид-во Харк. нац. ун-ту внутр. справ, 2008.
9. Слинко С.В. Сущность, формы и правовые основы взаимодействия следователя с органами дознания: автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 “Уголовный процесс и криминалистика; судебная экспертиза” / С.В. Слинко. – Х., 1991. – 19 с.
10. Погорецький М.А. Кримінально-процесуальні правовідносини: структура і система: [монографія] / М.А. Погорецький. – Х.: Арсіс, 2002. – 160 с.
11. Пономаренко Г.О. Теоретичні засади взаємодії слідчого та оперативного працівника / Г.О. Пономаренко. – Матеріали науково-практичної конференції [“Шляхи розвитку оперативно-розшукової діяльності в сучасних умовах”], (Харків, 24 жовт. 2008 р.). – Х.: Вид-во Харк. нац. ун-ту внутр. справ, 2008 р.
12. Погорецький М.А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі: [монографія] / М.А. Погорецький. – Х.: ЛТД, 2007. – 256 с.

УДК 332.72

І. П. Цильова

Рівненський інститут слов'янознавства КСУ

РИНКОВІ МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ

Розглядаються проблеми державного регулювання ринку землі в Україні. Проаналізовано головні причини, які зумовлюють посилення державного регулювання ринку землі в Україні. Запропоновано конкретні механізми державного регулювання використання землі в Україні.

Ключові слова: держава, державне регулювання, ринок землі.

Рассматриваются проблемы государственного регулирования рынка земли в Украине. Сделано анализ главных причин, которые приводят к усилению государственного регулирования рынка земли в Украине. Предложено конкретные механизмы государственного регулирования использования земли в Украине.

Основные термины: государство, государственное регулирование, рынок земли.

State regulation of the land market in Ukraine are spoon. Problems of state regulation of the land market are considered. The prime reasons which determine of intensification of state regulation of the land market are offered.

The terming: state, state regulation, land market.

Постановка проблеми. Розвиток продуктивних сил країни, який забезпечує зростання добробуту суспільства, передусім визначається рівнем використання земельного фонду як одного з найважливіших видів ресурсів соціально-економічного розвитку України. У цьому зв'язку виняткова роль належить розвитку системи управління земельними ресурсами, зорієнтованої на поєднання загальнодержавних і регіональних інтересів. Це свідчить про надзвичайну актуальність даної проблеми і не може бути вирішене без серйозних наукових напрацювань.

Актуальність дослідження державного регулювання ринку землі в Україні зумовлена ще й потребою проаналізувати сучасний стан державного регулювання цього ринку в Україні, необхідністю з'ясувати причини, що спонукають до посилення ролі держави на ньому.

Аналіз останніх досліджень, в яких започатковано вирішення проблеми. В останні роки в економічній літературі питанню формування ринку землі і його регулюванню приділяється значна увага. В Україні цю проблему досліджують науковці УААН – А.М. Третяк, В.М. Трегобчук, Л.В. Паламарчук, економісти Інституту аграрної економіки – П.І. Саблук, В.Я. Месель-Веселяк, науковці західного регіону – І.Р. Михасюк, Є.Й. Майовець, М.Г. Ступень. У країнах СНД ринок землі досліджують С. Липски, А. Есимов, А. Ємельянов. У працях В.І. Шимон, А.В. Балян, С.О. Алмаші аналізується досвід державного регулювання ринку землі в країнах Східної Європи. Проте одночасно залишається недостатньо конкретизовано основні механізми державного регулювання ринку землі в Україні.

Постановка завдання. Метою цієї статті є розгляд основних проблем державного регулювання ринку землі в Україні та пропозиція конкретних механізмів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Сучасний ринок за своєю суттю досить жорсткий. Певним каталізатором цього стала глобалізація світової економіки та розвиток міжнародної конкуренції. Як зазначає Дж. Сорос, ринок сам по собі аморальний, і правила гри при ньому встановлені з метою отримання максимального прибутку, а не торжества гуманності і справедливості [3, 38]. Таким чином за цих умов певна присутність держави у формуванні цивілізованого та соціально спрямованого ринку земель є умовою необхідною. Століпін вбачав сенс державності в тому, щоб підтримати найслабшу ланку в економічній системі [1, 5]. В даному ракурсі держава має виступати як єдине соціальне ціле.

На погляд М Гарбуза, ринок землі повинен перебувати під постійним регулюючим впливом держави, оскільки розподіл земельного фонду на державну та приватну власність не повинен бути неорганізованим та неконтрольованим [2, 28]. Використання землі як товару повинне перебувати в центрі аграрної політики держави, регулюючий вплив якої на земельний ринок полягає в постійному контролі за відповідністю приватних інтересів подальшого використання землі інтересам суспільства в цілому [3, 40].

Історична роль держави щодо регулювання ринку землі проявляється, в першу чергу, у прийнятті законодавчих актів, які обмежують право приватної власності. Це проявляється у визначенні максимального розміру земельної ділянки, контролі за операціями купівлі-продажу з метою недопущення спекуляції, визнанні рівноцінними три форми власності на землю. В Україні приватна, державна і комунальна форми власності на землю стали рівноправними відповідно до нового Земельного кодексу, прийнятого Верховною Радою 25 жовтня 2001 р. [1, 6]. Це «є важливою передумовою розвитку різних форм господарювання на селі, більш раціонального ефективного і екологічнобезпечного використання й охорони земель в усіх галузях народного господарства».

Щодо державної власності на землю, то саме вона забезпечує реалізацію земельних інтересів усіх соціальних суб'єктів. Земля є структурним елементом національного багатства. Сьогодні в Україні у державній власності перебуває лише 30 % сільськогосподарських угідь, що використовуються для забезпечення наукової діяльності, з навчальною метою, для ведення насінництва і племінного господарства, вирощування лікарських рослин [4, 209].

Нині в Україні купівля-продаж сільськогосподарських земель у зв'язку із мораторієм на відчуження земельних часток, який був запроваджений з прийняттям 18.01.2001 р. Закону України «Про угоди щодо відчуження земельної частки (паю)», не здійснюється. Відбувається торгівля тільки землями несільськогосподарського призначення. Вітчизняні економісти вважають, що за існуючих умов купівля-продаж сільськогосподарських земель є передчасною [3, 39]. В цьому є певний сенс, оскільки в Україні відсутні найважливіші умови функціонування ринку землі, зокрема, платоспроможний попит на землю і чітке правове поле. Тому на даному етапі становлення ринку землі, на наш погляд, необхідно прийняти законодавчі акти, які б продовжили мораторій на купівлю-продаж сільськогосподарських угідь. Відміна мораторію призведе до серйозних наслідків, оскільки селяни навряд чи стануть реальними власниками землі. Її за певний час скуплять і зосередять в руках «земельні олігархи». Адже в Україні на сьогодні до цих пір не проведено повної інвентаризації земель, не до кінця затверджені містобудівні документації, не розмежовані землі державної та комунальної власності, не розроблені заходи з охорони земель щодо збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів.

В Україні після припинення мораторію на купівлю-продаж сільськогосподарських земель доцільно в законодавчому порядку запровадити механізм підвищеної відповідальності за використання земель. З цією метою, на наш погляд, доцільно передбачити такі механізми державного регулювання використання землі:

- 1) цільове використання сільськогосподарських земель, при цьому звільнення від земельного податку строком на 5 років;

- 2) з метою стимулювання довгострокового використання землі запровадження високого рівня оподаткування на доходи від продажу землі при короткостроковому використанні (наприклад, 100 %-й податок на доходи від продажу землі, якою володіла людина менше року) і регресивної шкали оподаткування залежно від строку володіння (наприклад, 90 %-й податок на доходи від продажу землі, якою володіли до 2 років, 80 %-й – до 3 років, 70 %-й – до 5 років, 60 %-й – до 6 років, 50 %-й – до 7 років, 45 %-й – до 8 років, 40 %-й – до 9 років, 35 %-й – до 10 років, 30 % – більше 10 років).

Висновки. Контролюючи функціонування ринку землі, держава повинна створювати програми економічного регулювання сільськогосподарського землекористування. Це є дуже актуальним для України на даний час, оскільки економічні, а не адміністративні методи державного регулювання стають вирішальними. Запровадження для ринкових суб'єктів пільгового кредитування, системи дотацій, пільгового оподаткування доходів від використання землі, а в недалекому майбутньому і доходів від її реалізації передбачає забезпечення належних доходів аграрним підприємствам, стимулювання розширення оброблюваних сільськогосподарських угідь, залучення до виробництва земельних ділянок, які вибули через різні причини із господарського обороту. Необхідно приділити більше уваги проведенню інвентаризації земель, розмежуванню земель державної та комунальної власності та забезпеченню раціонального використання земельних ресурсів. Одночасно держава повинна забезпечити фінансування з державного бюджету в повному обсязі програм поліпшення земель і їх паспортизації.

Література

1. Прадун В.П., Трегобчук В.М. Актуальні проблеми удосконалення земельних відносин у сучасному контексті// *Землепорядкування*. – 2010, № 3. – С. 3-8.
2. Ревенко М.М. Роль держави в регулюванні відносин власності на землю// *Економіка АПК*. – 2009, № 5. – С. 27-30.
3. Третяк А.М. Концептуальні засади формування ринку земель сільськогосподарського призначення в Україні// *Проблеми розвитку земельних відносин на засадах нового Земельного Кодексу України. Матеріали всеукраїнської наукової конференції, м. Київ, 10-11 вересня 2002 року*. – К., 2010. – С. 38-41.
4. *Формування ринку землі в Україні*. – 2-ге вид., переробл. Та допов. - В.П.Галушко, Ю.Д.Білик, А.С. Даниленко – К.: Урожай, 2006. – 280 с

УДК 658.58

О.І.ДРИЛЬ

Національний університет
«Львівська політехніка»

ТРАНСПОРТНИЙ СЕКТОР У ФОРМУВАННІ ЕФЕКТИВНОЇ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто роль транспорту в логістичній діяльності підприємств, основні тенденції його розвитку, проаналізовано інструменти, що використовуються для в управління попитом на транспортні засоби, розглянуто чинники витрат транспортних процесів та обґрунтовано їх вагомість.

Ключові слова: транспортний сектор, транспортні витрати, транспортні процеси, аутсорсинг.

В статье рассмотрена роль транспорта в логистической деятельности предприятий, основные тенденции его развития, проанализированы инструменты, которые используются для в управление спросом на транспортные средства, рассмотрены факторы расходов транспортных процессов и обоснованно их весомость.

Ключевые слова: транспортный сектор, транспортные расходы, транспортные процессы, аутсорсинг.

In the article the role of transport is considered in logistic activity of enterprises, basic his progress trends, instruments which are used for in a management demand on transport vehicles are analysed, the factors of charges of transport processes and grounded their ponderability are considered.

Keywords: transport sector, transport charges, transport processes, outsorsing.

Постановка проблеми. В період ринкових перетворень підприємства змушені до пошуку раціоналізації витрат своєї діяльності. Для промислових та дистрибуційних фірм у свою чергу істотним є зниження логістичних витрат, а саме транспортних. Більшість фірм зосереджуються на основній діяльності, упускаючи з уваги таку сферу як планування. Вони ставлять за мету виконати замовлення своїх клієнтів